N° 54. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 3 Mei.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodberigten, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1.20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct. behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ZWEDEN.

STOKHOLM, den 9. April. Nog is de Koning niet begraven, en reeds verheft zich de strijd over de naaste toekomst op eene wijze, welke voor den aanstaanden kamp op den Rijksdag van veel beteekenis is. Dezer dagen verscheen eene brochure « aan Zwedens boeren en alle vrienden des Vaderlands." Men moest dit stuk eigentlijk geene brochure, maar een manifest noemen, want het is door acht van de aanzienlijkste leden des rijksdags uit den boerenstand, met den moedigen en bekwamen Hans Janssen aan de spits, onderteekend. Dit geschrift spreekt het zonder eenige terughouding uit, dat de boerenstand vijf zesde gedeelte der natie uitmaakt, drie vijfde van Zwedens grondeigendom in bezit heeft, en drie vierde van de belasting betaalt, waaruit volgt, dat deze stand, die slechts een vierde in de Rijksstenden uitmaakt, zeer karig en ongenoegzaam bedacht is. Tegelijk worden de hoofddenkbeelden van den voorslag tot verandering der representatie, welke op den laatsten rijksdag ter baan gebragt zijn, herhaald, met de verwijzing op sommige goedkoope brochures, waarin men de verhandelingen van den vorigen Rijksdag betreffende dit punt vereenigd vindt. » Het dagblad de Svenska Minerva noemt dit « de eerste proef tot een terrorismus der eene partij tegen de zwakkere en weerstrevende deelen der tegenwoordige representatie." Het moge voorzigtig zijn in zijne uitdrukkingen en de snaar niet te hoog spannen, want deze eerste proef zou nog door vele dergelijke kunnen gevolgd worden.

ENGELAND.

LONDEN, den 27. April. De Times zegt, dat de Keizer van Rusland in Mei in Engeland wordt verwacht, om een bezoek bij de Koningin af te leggen.

— Men leest in de Morning Advertiser van den 24. April. Gisteren is er te Londen eene groote vergadering gehouden in de zalen van Hannover Square. De vraag werd voorgesteld of het niet doelmatig zoude zijn pogingen aantewenden, om de Joodsche natie in Palestina te herstellen en te dien einde een Britsche en vreemde associatie te vormen. Daarop is men gekomen tot de navolgende besluiten: 1°. Er zal eene maatschappij gevormd worden uit Britten en vreemdelingen, om de belangstelling optewekken van Engeland, Ierland en van de geheele wereld in het Joodsche volk, en op de verpligtingen, door de schriften aan hetzelve opgelegd. 2°. Er zullen petitien worden ingediend aan de Koningin en aan beide huizen van het parlement, strekkende om de Joden in Palestina gevestigd, onmiddelijk onder hunne bescherming te nemen. 3°. Er zullen onderhandelingen aangeknoopt worden met de Porte, strekkende om van haar de onafhankelijk verklaring te verwerven der Joodsche natie. 4°. Er zullen toelagen gegeven worden aan de Joodsche familien die naar het land hunner vaderen zouden wenschen terugtekeeren. 5°. Er zullen bezendingen gedaan worden van Christenen naar het vaste land, ten einde overal de belangstelling voor de Joodsche natie optewekken. De vergadering is gescheiden, na besloten te hebben eerstdaags in grooteren getale weder te zullen opkomen.

— Een Korrespondent der Times d. d. Konstantinopel 27. Maart, verzekert, dat de Russische gezant in de nota, welke hij betreffende de gruwelen door de Albanezen aan Christenen gepleegd, bij de Porte heeft ingediend, in de nadrukkelijkste bewoordingen geëischt heeft, dat dezelve zou verklaren welke middelen voortaan zouden worden aangewend, om de Christelijke onderdanen voor de buitensporigheden van het Mohammedaansche gepeupel te beveiligen; Ingeval het antwoord niet voldoende moest uitvallen, dreigde Rusland met eene gewapende interventie. Dezelfde Russische nota moet nog andere eischen « ter gunste van de Christelijke Raja's" gedaan hebben, namentlijk, dat het ambt van Oecumenischen Patriarch der Grieken in Konstantinopel niet meer door de Porte zou geschonken maar erfelijk gemaakt worden. Zoo streng, voegt men er bij, was de toon, welke de russische diplomatie in de tegenwoordige krisis aangenomen heeft, dat laatstleden Vrijdag (22. Maart) de oorlogsbrik, welke ter beschikking van het Russische gezantschap aldaar gestationeerd is, den Sultan niet, zoo als gewoonlijk moet salueeren, toen dezelve op zijnen weg naar de moskee in zijn staatsjagt zeer nabij den boegspriet van gemeld schip voer; het deed geen schot, noch het zijne manschap in het want parade maken.

— De Limerick Chronicle deelt mede, dat in den nacht van den 18. de stallen des graven Dunraven bij Adare in brand gestoken werden, hoewel het door spoedige hulp gelukt is denzelven aldra meester te worden. Den volgenden morgen reeds werden de vermoedelijke daders, een man en twee vrouwen in hechtenis genomen en voor den regter gebragt. Uit verdere navorschingen bleek, dat men eene mijn had aangelegd, ten einde den lord en zijne familie den volgenden Zondag gedurende de godsdienst in hun kerkelijk gestoelte in de lucht te laten springen.

— De stad Caracas, hoofdstad van Venezuela, is den 18. Februarij het tooneel van oproer geweest. De heer [illegible], werd beschuldigd de voornaamste personen der republiek gehoond te hebben. Hij werd voor de Jurij geroepen, alwaar hij den heer Villabobos als schrijver noemde. De Jurij meende aan die verklaring geen geloof te moeten hechten en verklaarde den heer Guzman schuldig. Meer dan 5000 inwoners geraakten den volgenden dag in opstand en belegerden het geregtshof, zeggende, dat de wet op de drukpers geschonden was. De komst van een piket deed den opstand toenemen, zoodat de Jurij genoodzaakt werd, hare beschuldiging in te trekken, en te verklaren, dat er geene beschuldiging tegen den uitgever bestaat; omdat de schryver van de artikelen bekend is.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 27. April. De Kolonel Mouton is te Parijs aangekomen. Deze officier, voormaals kapitein der kavallerie in het Fransche leger, was in het jaar 1838 met toestemming des Konings uit Frankrijk vertrokken, om dienst te gaan nemen in Indiën bij de Poenjaubs. Er waren hem daartoe aanbiedingen gedaan door den generaal Ventura, die destijds in het rijk van Runjet Sing een kommando voerde. De kolonel Mouton was te Lahore aangekomen, weinige dagen na het overlijden van den generaal Allard. Hij werd desniettegenstaande aan Runjet Sing voorgesteld die van zijne aankomst verwittigd was en hem onmiddelijk de vorming en het bevel van twee cavallerie-regimenten toevertrouwde, met den titel van kolonel, bestaande het eene regiment uit Kurassiers, het andere uit Lanciers. De bloedige voorvallen in Lahore hebben sedert dien tijd den kolonel, als ook de overige Europeanen die zich in Punjaub bevonden, genoodzaakt dat ongelukkige land te verlaten.

— In het laatste nommer van het Journal de Rouen wordt een verschrikkelijk geval vermeld. Een hoog bejaard paar, Pecot geheeten, de man 81 en de vrouw 72 jaar oud, die te St. Marguerite digt bij een bosch herberg hielden, maar ook arme lieden zonder betaling opnamen, zijn in den nacht van 23 op 24 April door personen, welke zij in huis hadden, overvallen. De vrouw werd eerst aangetast, haar een strop om den hals geworpen, vervolgens de man, die haar te hulp kwam en moedig tegen de booswichten begon te worstelen, met hamerslagen op het hoofd geveld. Hierna dwongen zij de vrouw, die hun reeds eenig geld gegeven had, hun nog meer uit te leveren, hetwelk zij zeide buitenshuis te hebben. Alvorens echter staken zij het huis in brand en wierpen den weerloozen grijsaard, die nog leefde, in de vlammen, waar zijne vrouw hem zag spartelen. Deze werd vervolgens voortgesleept naar de plaats, waar zij zeide, gelijk ook werkelijk het geval was, geld verborgen te hebben; doch in plaats van de moordenaars naar het gebouw te brengen, waar het lag, bragt zij hen bij het huis van eenen bloedverwant, voor hetwelk zij met eene laatste inspanning om hulp riep. Oogenblikkelijk werd zij met den strop ter aarde gerukt en ontving eenen zwaren hamerslag op het hoofd. Toen er hulp kwam vond men haar nog levend, maar zoodanig gewond, dat zij waarschijnlijk bezwijken zal. Van den ouden man is niets dan een half verkoolde romp gevonden. Woning en schuur al het vee en huisraad zijn afgebrand.

— De toestrooming van vreemdelingen naar Parijs is zeer groot, men verzekert, dat sedert 8 dagen meer dan 60.000 vreemdelingen alhier aangekomen zijn.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 28. April. Burgemeester en Wethouders dezer residentie hebben ter kennis van de ingezetenen gebragt, dat, even als in vorige jaren, onderanderen in 1819 en 1821, mede heeft plaats gehad, zich alhier, weder ziektegevallen, ten gevolge van het eten van garnalen, hebben voorgedaan, hetwelk aan het in dit saizoen bij de stranden der zee aanwezig zijn van dat gewas, waarin zich de garnalen ophouden, wordt toegeschreven; geschiedende deze kennisgeving opdat een ieder zich voor nadeelige gevolgen zou kunnen wachten.

— In de Overijsselsche Courant leest men het volgende: « De Utrechtsche Courant heeft onlangs ongunstige berigten omtrent de ontworpen kolonisatie van blanken in Nederlandsch Guyana medegedeeld.

« Ten einde aan die berigten geen grooter gewigt gehecht worde, dan zij werkelijk verdienen, en om te verhoeden, dat deze loffelijke onderneming van ons gouvernement niet in een ongunstig daglicht voorgesteld worde, achten wij ons verpligt, ter kennisse van het algemeen te brengen, dat de bezwaren, die inderdaad ontstaan zijn, alleen de eerste ontbloting en bereiding van den grond betreffen, waarvan voornamelijk de oorzaak is, dat men deze moeijelijke taak aan een gering aantal van 36 slaven toevertrouwd heeft, onder welke nog vele vrouwen en kinderen waren; dat hij den tragen gang dezer werkzaamheden men aan het welslagen der Kolonisatie wanhoopte, waarop, hoe onbegrijpelijk ook, de werkzaamheden aanvankelijk en zeker te voorbarig gestaakt zijn geworden; een verzuim, dat niet anders dan nadeelige gevolgen kan hebben. Met genoegen kunnen wij echter vermelden, dat eene commissie door het gouvernement te Paramaribo is benoemd, om den toestand van zaken op den post Groningen te onderzoeken, een gunstig en bemoedigend verslag over deze aangelegenheden uitgebragt heeft, en dat de heeren van den Brandhoff en Copyn nog niet in het minste aarzelen, om hun nuttig ontwerp, zoo wij verwachten mogen, zoowel tot heil van het Moederland als der kolonie, ten uitvoer te brengen, ofschoon het vertrek van eerstgemelden heer met 50 huisgezinnen, hetwelk in dit voorjaar plaats zou hebben, nu waarschijnlijk tot het najaar uitgesteld zal moeten worden."

Ingezonden Stukken.

Lucca.

Extract uit de Registers van den Senaat van Lucca.

(Vergadering van vijf ure in den namiddag tot vier ure in den ochtend.)

President, Signor Houtteman.

De Secretaris doet het gewoon gebed: » Heere! Heere! bewaar ons voor nutteloos redentwisten, voor beuzelen, voor dagdieven; amen."

De President laat de notulen resumeren.

Signor Kwebteterik zegt in deze resumtie verscheiden notabele fouten te hebben ontdekt, die hij niet denkt te releveren, daar de Vergadering zich met zaken van de grootste aangelegenheid gaat onledig houden; recommanderende aan de Commies Notularis is het vervolg meer oplettendheid.

Wordt gelezen het rekest van Spadassino, Sergeant, inhoudende een verzoek, om na eene twaalfjarige dienst te worden ontslagen, behoudens half pensioen en de vrijheid om éene epaulet te mogen dragen, ter keuze van deze Hooge Vergadering, hetzij, op den regter hetzij op den linker schouder, of waar deze Hooge Vergadering zulks, in hare wijsheid, zal goedvinden te statueren.

Signor Babbelarini, Signor Harigo, Signor Eccoeccola, spreken te gelijk.

Signor Babbelarini. President! ik heb het eerste gevraagd.

Verscheiden Leden. *Appui! appui!*

De President instituceert appel nominaal, waaruit met eene meerderheid van vier stemmen blijkt, dat Signor Babbelarini het eerste spreken zal.

Signor Babbelarini. President! ik meen opgemerkt te hebben dat de rekestrant zich beroept op eene dienst van twaalf jaren; nu meen ik zeker te weten, dat des rekestrants dienst zich verder uitstrekt, en wel tot een tijd van twaalf jaren en vijf dagen.

Signor Teutebario zegt, dat de laatste spreker in erreur is, daar hij niet gedacht heeft op de schrikkeljaren.

Signor Magino. Ik wenschte bij gelegenheid te mogen weten, in welk school Signor Babbelarini zijn sterrekundig onderwijs genoten heeft.

Signor Zero vraagt te mogen weten, of dit de Sergeant Pedro Spadassino, dan wel de Sergeant Gregorio Spadassino is.

De Secretaris zoekt naar het rekest, en zegt dat des rekestrants naam is Pedro Spadassino.

Signor Aquamuco di Muco vraagt, of Pedro Spadassino dezelfde is, die getrouwd is met Angelica Schuifop?

De Secretaris zegt, zulks te ignoreren.

De President staat op, en zegt met luider stem: Senori Senatori! Het rekwest, hetwelk thans uitmaakt een punt van deliberatie voor deze Hooge Vergadering, schijnt in den eersten opslag drieledig. Merkt wel op, Signor, 't woord schynt; want hij dien de Hemel niet een weinig gezond oordeel (meesmuilende van vergenoegen) gezegend heeft, zal terstond inzien, dat des rekestrants verzoek vierledig is. Ik herzeg vierledig; de rekestrant verzoekt:

1°. Ontslag uit de dienst.

2°. Half pensioen.

3°. Vrijheid tot het dragen van eene epaulet.

Maar Signori! nu ik het u gezegd heb, zult gijlieden begrijpen, dat in het rekest nog een punt ligt opgesloten, namelijk, de stoffagie van de epaulet, en dat des rekestrants verzoek vierledig is.

Signor Spekuwini. Il Signor Preside heeft zich daar sterk vergalloppeerd. Ik beweer dat het rekest van Pedro Spadassini niet meer dan drieledig is, en

wel om deze notabele reden, dat epaulet en de stoffagie van epaulet niets met elkander gemoens hebben, dewijl men epauletten kan maken die van geene stoffagie zijn.

De President en vele leden roepen te gelijk: Dat is onmogelijk! Geene taxatoire uitdrukkingen!

Signor Spreeuwini. Gij zult mij wel willen excuseren. — Zoo men verkiest den rekestrant epauletten te geven die van geene stoffagie zijn, zoo....

Signor Aquamuco *di* Muco. Ik verzoek te mogen weten, waar dat goed, *geene stoffagie*, gefabriceerd wordt.

Signor Spreeuwini. Zoo men verkiest den rekestrant epauletten te accorderen die van geene stoffagie zijn, zoo heeft men ze hem slechts op den schouder met krijt te laten teekenen.

De Vergadering snuit zich de neus en neemt een snuifje. De President spreekt: De menschelijke vermogens, Signori! hebben hunne eindpalen. Ook het allerdoorluchtigste verstand ziet eene zaak maar van eene zijde tevens. Daar nu des rekestrants verzoek notoir dan drie zijden heeft, stel ik voor, dit verzoek te maken commissoriaal en te dien einde te benoemen, midden uit de Vergadering, drie commissien, ieder benoemd om serieuselijk ieder een afzonderlijk punt te overwegen, en hijaldien mogelijk, de Vergadering, gedurende de tegenwoordige zitting, te dienen van consideratien en advies.

Signor Albedilli. Daar opponeer ik tegen. Ik houde het beneden de waardigheid van dit Hooge Collegie, bij iemand te loopen om advies.

Signor Modestini. Signor! gij gelieve in consideratie en niet in advies te nemen, dat deze gedelegueerde commissie zelve leden van die Hooge Collegie zijn.

Signor Albedilli. 't Is waar; maar 't is door mij niet langer te dulden, dat men zaken, die zoo hemelsbreed uit elkander liggen, als consideratien en advies, verwarre.

Er ontstond een hevig gedruisch in de Vergadering; de leden zijn verdeeld. De président institueert appel nominal en concludeert conform, » dat de Vergadering gediend worde van consideratjen en advies."

De benoemde commissien gaan de zaal uit. De President converteert de Vergadering in een Committé General en communiceert aan dezelve, in eene confidentiele conversatie, hoe bij hem is ingekomen een brief van zekeren Antonio Saccharini, inhoudende een verzoek om gebeneficieerd te mogen worden met de leverantie aan deze Vergadering van kokkinje, inzendende een monster uit zijne fabriek.

De President produceert het monster. De leden van de Vergadering plaatsen zich plegtig, één voor één, voor den President, die elk een babbelaar in den mond steekt.

Signor Talmerini. Ik verzoek door eene tweede proefneming mij te verzekeren van de deugdelijkheid der waar.

Vele leden roepen: *appui!*

De President roept nogmaals al de leden bij zich en steekt weder, met eigen hand, ieder een babbelaar in den mond. Hun nu deze materie hebbende laten bekoken, spreekt hij de navolgende woorden: » Leden van dit Hooge Collegie! ik vertrouw, dat gij nu met mij zult instemmen, dat A. Saccharini zich verstaat op zijn handwerk; daar nu de conditien van leverantie allervoordeeligst zijn, zoo proponeer ik aan deze Hooge Vergadering hem daarmede te begunstigen, en conform van dien conclu...."

De presidale hamer was geen duim meer van de tafel, toen juist Signor Francipilo riep:

President! President! wat gaat gij beginnen? weet gij dan niet dat Saccharini onder sterke verdenking ligt van revolutionaire beginselen te zijn toegedaan; dat men hem dagelijks met een oppositie-blad in de hand kan vinden? De babbelaars zijn lekker en goedkoop, maar al waren zij nog tweemaal zoo lekker en goedkoop, hij is een opposant! Waar toch moet het heen, President! (*deze wordt bleek en ontsteld*), zoo deze Vergadering niet waakt dat geene vette, smerige of zoete ambten, beneficien of leverancien verleent worden aan lieden dan die de beginselen door ons voorgestaan, en die, onder de roos gezegd, ons het profijtelijkste zijn, met hart en ziel zijn toegedaan. Ik voor mij zou van opinie zijn om aan voornoemden Saccharini, ten straffe dat hij aan de eenheid van beginselen van dit Hooge Collegie heeft durven twijfelen, het trommeltje ledig, zonder eenige schadevergoeding terug te zenden, en dat men de resterende babbelaars onder onze kinderen uitdeelde.

De meerderheid der Vergadering roept: *bravo! bravo! appui! appui!*

De President vraagt: (*met eene bevende stem*) of men het ledige trommeltje open of toe zal terug zenden?

Vele leden: *Ad Libitum!*

MENGELINGEN.

De afgod van den dag.

Schoonheid, ziedaar de afgod van den dag roept vol geestdrift, de geringe mensch, met strelend gelaat en blonde lokken. Neen mijn vriend, antwoordt een oud hoveling, de heerschappij der schoonheid is geëindigd. De afgod van den dag, is een minister, die in blakende gunst staat. — Dwaling, grove dwaling, herneemt een gierigaard er zijn geen sully's meer, het goud is de afgod van den dag. In geene deelen zegt een pedant, geest, dat is het. Zoo gij niet ander dan geest hebt, verveelt een geleerde in ns, dan eindigt gij gewis uw leven in een gasthuis: neen de roem, is de afgod van den dag. Mijne maag is mijn afgod, roept een leerling van Brillat Salarin.

Doch schoonheid, gunst, fortuin, geest en roem, gij zijt slechts afgoden van den tweeden rang. Buigt nederig, voor uwer aller meester, en gij vereerders dezer goden van den tweeden rang, de hoeden af, werpt u op de knieën voor den *Cigaar*, want deze is de eigenlijke afgod van den dag.

Even als Napoleon, is de cigaar van een vergeten en eenvoudig eiland-bewoner, een Koninklijke reus geworden; beide despoten hebben zich door de wereld doen eerbiedigen, terwijl de een haar met zijn roem, de ander haar met rook gevuld heeft, hetgeen trouwens hetzelfde is. Even als Napoleon is de cigaar de afgod zijner eeuw geworden. Duizende snelden voor den eersten den dood te gemoet, dagelijks vergiftigen zich duizenden ter eere van de tweede. Er bestaan intusschen nog meerdere punten van overeenkomst. Napoleon, de zoon der vrijheid, verstikte zijne moeder; de cigaar, heeft de pijp, de hare, van den troon gestooten, om onverdeeld over de geheele aarde te heerschen. Even als Napoleon, is de cigaar in iedere mond, zij snelt van de eene overwinning naar de andere overal schrik en angst verspreidende, niets dan rook en asch achterlatende; ja even als hij, draagt zij eene gloeijende kroon.

De wereld was te klein voor Napoleon; zijne heerschzucht bragt hem ten val; maar gevangen was hij niet minder groot dan op den troon. De Cigaar heeft het toppunt harer magt bereikt, zij gevoelt zich beklemt in het geheelal. Zal ook hare heerschzucht haar vernietigen? Zal ook zij haar Waterloo vinden? Wie weet het? Ik voor mij twijfel er aan, want als een nieuwe foenix verrees zij uit haar asch. Ziedaar het eenige verschil tusschen den held en den afgod.

De blakende volksgunst, waarin de laatste staat, zijne steeds rijzende magt en grooter wordende drom van aanbidders zijn redenen genoeg, om ons een oogenblik met zijn oorsprong en de reden dezer steeds toenemende gunst bezig te houden.

Nog is het der taalkunde niet gelukt, de juiste uitdrukking te vinden, om hem zijne plaats op den burgerlijken stand aan te wijzen. Met even veel regt kan men onzen afgod mannelijk als vrouwelijk noemen, zoodat hij eigenlijk een tweeslagtig wezen is.

In Frankrijk is men thans wat vaster op dat punt. Voor de revolutie, begroette men hem met de damestitel, maar in het begin van het Keizerrijk, werd hij voor vast in het mannelijk geslacht opgenomen.

De oorsprong van het woord *cigaar*, heeft aanleiding gegeven, tot langdurige verhandelingen onder de geleerden: zelfs nu nog, is het vraagpunt niet beslist, *adhuc sub judice lis est.* Intusschen gelooven eenige en zoo het ons toeschijnt, met eenig regt te mogen beweren, dat wanneer de zaak van de nieuwe wereld komt, de oorsprong van het woord niet zoo ver gezocht moet worden. Volgens hun zeggen komt het van achter de Pyreneen; en is het niet minder of meer dan een Spaansch uitgewekene.

De eigenlijke cigaar is van Caraïbischen oorsprong. Eenige wilden der *Antilles*, wikkelden stukken tabak, in zeer digte, buigzame, en uiterst dunne schorsen van zekere boomen, maakten er een rolletje van, staken het aan, en zogen de rook in den mond; vervolgens sloten zij de lippen, door de rug der tong tegen het verhemelte te drukken, dreven zij den rook door de neusgaten. In de beide Indiën, en op de eilanden van den Oostelijken Oceaan, rookten bijna al de inwoners *chiroutes* of kleine rolletjes van tabaksbladeren. Bijgevolg zijn de *Caraïben* der *Antilles* de uitvinders der cigaar. De eerste rookers, die den damp door de neusgaten dreven, bedierven slechts twee zintuigen: het gezigt en den smaak. In onze dagen heeft men de cigaar en de wijze van haar te rooken volmaakt.

Zich harer duistere en wilde afkomst schamend, wilde de Cigaar zich, een naam, vrienden en beschermers verschaffen. Om hiertoe te geraken zag zij geen beter middel dan hoveling te worden, en toen begon zij ieders smaak te vleijen. Bij den financier, was zij prachtig en vreemd; bij den burger, bedaard en eenvoudig; bij den adel, nam zij, niet in staat zijnde, de proef door te staan, dat zekere air van gewigt, van aanmatiging, aan, die de parvenus zoo gaarne ten toon spreiden, om te beter den grooten heer uit te hangen.

Als een nieuwe Proteus veranderde zij, op het voorbeeld der Cameleons van onze dagen, met iedere persoon van gedaante en aanzien; van toen af werd hare populariteit en magt onmetelijk.

De verschillende soorten van cigaren zijn zoo talrijk als de sterren; ik vergis me: het getal der laatste is bekend, en dat der eerste weet men niet.

De gedaante, omvang, smaak, kleur, reuk en schikking der cigaren, verschilden en verschillen nog in het oneindige. Eerst was zij gesierd met een strooohalmpje, hetgeen aan het einde in de gedaante eener kagchelpijp aangebragt was; daarna nam de schacht de plaats van den halm in. Men maakte ook gebruik van houten mondstukjes, die weder in de mode komen. Wij willen hier niet gewagen van de beweegbaren barnsteenen pijp, als genoegzaam bekend zijnde. Gedurende eenigen tijd tooide de Europesche beschaving deze eilandbewoonster met een kleed van gekleurd papier, hetwelk de tint en de gedaante van het tabaksblad nabootste, hetwelk zij verving; vervolgens met een opperkleed van mais; later maakte deze oorspronkelijke eenvoud plaats voor Aziatische pracht. Men zag volkomen vergulde cigaren; zelfs bewonderde men de sierlijke gouden Kronkelingen, die haar ligchaam omslingerden. Deze werden in Frankrijk door eenen rijken Spaanschen bankier ingevoerd, en tot uitsluitend gebruik van koninklijke lippen bestemd.

De grilligheid der cigaar gaat, in het oneindige, men treft er van allerlei kleuren aan. Er zijn lange, korte, dikke, dunne, kleine, spichtige, zelfs mikroskopische; dan sterke, slappe, harde, zachte, ineengedrongene en lang uitgerekte; eindelijk vindt men monster-cigaren, die veel overeenkomst hebben met den tamboer-majoor-stok, en wier gewigt aan het fabelachtige grenst. De minst vervaarde rookers deinzen voor dezelve terug, en wagen er zich zelden aan; maar bovendien zijn dat ook de beste niet. Intusschen ziet men ook wanstaltige, gedraaide, gebocchelde en afzigtelijke. De laatste worden van uitgeschoten bladen vervaardigd. Eindelijk ziet men geele, zwarte, donker bruine, ligt bruine, groene, blonde, bleeke, geschakeerde en gespikkelde, zelfs zijn er riekende, die eene aangename geur verspreiden.

Maar de Havanah is de cigaar bij uitnemendheid. Zij is bijzonder geschikt voor eene regelmatige verbranding, sierlijk zwelt zij naar het midden aan, en wordt dunner naarmate zij het einde nadert, dat bestemd is tusschen de lippen genomen te worden.

De namen der cigaren zijn niet minder verscheiden dan hare kleuren. De beroemste zijn de Reuburale, Trebucs en Regatés, doch men onderscheidt de cigaar gewoonlijk naar hare geboorteplaats, als: Havannah, Virginie, Marijland, Java, Manilla enz. Al de soorten van Cigaren hebben, vooral in de hoofdsteden van Europa, het burgerregt verkregen. Zij behoort dan ook tot de voorwerpen tot dagelijksch gebruik bestemd, en zijn meestal onmisbaar.

Tegenwoordig, behoort de keus eener Cigaar, tot de belangrijkste zaken. De neef van een geestig man, schrijver van de Physiologie der handschoen zeide: «*De handschoen is de vrouw.*" Buffon op zijne beurt heeft gezegd: «*De styl is de mensch.*" Daar op den oogenblik dat wij spreken, een ieder rookt, en geenzins schrijft, gelooven wij met regt te mogen beweren: *De Cigaar is de man*, of liever *de mensch*, immers het schoone geslacht, is thans mede niet afkeerig van eene goede Cigaar.

Doch inderdaad, men beoordeeld den man veel gemakkelijker naar de Cigaar die hij rookt, dan naar de boeken die hij leest, of de menschen die hij ziet. Een fashionable zou zijn naam kwijt zijn en voor altijd onteerd wezen, indien hij eene inlandsche Cigaar rookte, zoodat hij zich dan ook nooit in het openbaar vertoont, dan met eene Manilla of Havana in den mond.

ALLERLEI.

Toilet van het hart. — Ook de innerlijke mensch heeft zijne toiletbenoodigdheden en opschik, als b. v. den band der liefde en vriendschap; de gouden keten van vrouwelijke pligten; den sluijer der eerbaarheid en den gordel der schaamte; den mantel der liefde tot den evenmensch; de parel der deugd; het kristal des zuiveren gevoels en den kostbaren solitair zijner godsdienst.

Men is hier en daar in Duitschland begonnen, gymnastische oefenplaatsen ook voor de jonge vrouwen en meisjes open te stellen. Algemeen ducht men echter, dat zulks ten gevolge zal hebben, dat de pantoffel in vele huwelijken spoedig met verdubbelde kracht en behendigheid gezwaaid wordt en gevoeliger neervalt, dan immer te voren.

Op het eiland Ceilon is de voogenaamde Adamsberg. De Muzelmannen verhalen, dat Adam na zijne verdrijving uit het paradijs daar zoo lang op één been heeft gestaan, tot God hem vergiffenis schonk. Zijn voetstap is er nog te zien voor ieder, die denzelven daarvoor houden wil.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 2 Mei. Sedert den 30. April zijn alhier ter reede gekomen.

La Jeune Clemence, J. Weijerts, Hull, Jacobine Emelie Haab, R. Andersen, Drontheim, Nephtunis, B. A. Borjeson, Rio Janeiro, beide ballast, Antwerpen, T. Jackson, Londen, stukgoed en passagiers.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te Middelburg,

2. Mei 1844.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
J. Zeeuwsche Tarwe	f 8.25	Winter garst	f. 4.30
N. dito dito	« 7.50	Zomergarst	« 4.30
J. Walch. dito	« 8.75	J. Paardenboonen	«
Nieuwe dito	« 7.70	W. Witte Boonen	«
N. Rogge	« 5.25	W. Bruine dito	«
W. Groene Erwten	«	N. W. Paardenboonen	« 3.50
Z. dito	«	N. Z. dito	« 3.50
Koolzaad	«	Raapolie	f 40.00 p. N.
W. dito	«	Patentolie	« 42.50 «
St. Joosland dito	«	Lijnolie	« 37.50 «
Haver	«	Raapkoeken f.	de 1040 st.
Boekweit	«	Lijnkoeken « 8.50	« 100 «

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.